

Rád se toulám světem, kde řeka bránu otevírá
Rád se dívám svěrem, kde světlo naděje neumírá
To mám rád, když chvíli sedíš a popovídáš

To se stává, že nevíš co říct
Když kolem vítr vlasy cuchá
A dál musíš po cestách svých
Šlapat na místa nejen suchá

A pak chceš být chvíli ten vítr
Honit se v korunách silnejch stromů
Jen být silnej vítr
I ty nejsilnější ohnout dolů
Jen pro tu korunu, vzdálenou korunu, tak strašně vysoko

Není to svět romantickéjch bláznů
Schovat se do lesů někam dál
To jenom když už nemáš tu sílu
Dlouhej se zdá ten maškarní bál
To mám rád, když ohně hoří, tam ve skalách

To se stává, že nevíš, co říct
U ohně sedíš a jen koukáš
A ráno zas musíš jít
po cestách sám a jen se touláš

A pak chceš být chvíli s někým
Znovu narozenej na novej svět
Jen být chvíli s někým
A říct pár vlídnejch vět
Jen pro tu korunu, vzdálenou korunu, tak strašně vysoko
Jen pro tu korunu, vzdálenou korunu, královskou korunu